

to pa je bil kravji požirek, saj veš kako si popletal! Ako pa je leskovsko vino tako močno, da se ti je samo od enega požirka kadilo tako močno pod klobukom, zakaj pa je potem obrekuješ. Tvoje „uspešno ugovarjanje“ je bilo tako, da si pijan nekaj jeclal, česar sam nisi razumel, „uspeh“ pa je bil, — da so ti poštenjaki pomagali s krčme! „Ravninci“ so popolnoma pošteni in imajo zaupanje vseh, saj so malone vsi v novem odboru, tebe pa seveda boli, da si kakor v duševnem življenju tudi od občinskih volilcev spoznan kot — ničla! Le gledaj, da „ravninci“ ne poiščejo gospoda, kateri bode stopil tvojemu delovanju na rep, ali pa ti pomagal zopet tje dol od koder si prišel! Stoklas bodemo se še videli, in sicer v neki pikantni stvari! —

Popravek. Poročali smo zadnjič pod naslovom „finančni položaj mesta Ptuj“, da se je izrekla gospodu županu Orniku enoglasno od vseh volilcev zaupnica. Ker je bilo več kakor 300 volilcev navzočih, nismo morali zapaziti, da so glasovali med temi trije namreč g. S. Huter, g. J. Fürst in g. J. Steiner proti. Kakor smo zvedeli še je bilo to nasprotovanje le iz osebnega sovraštva. Toraj povdarjamo: tri sto zbranih volilcev je zaupalo gospodu županu, trije pa iz osebnega sovraštva ne! . . .

Roparski napad. (Pri Laškem trgu). Nenavadno predrzen rop se je izvršil dne 22. aprila ob 11. dopoldne na okrajni cesti med Celjem in Laškim trgom blizu vasi Tremerjev. Tam je zaskočil neki potepuh pot kmetici M. Lečnik iz laške okolice, jo pobil s kamenom na tla ter jo oropal za 12 gl. Ropar je nato slekel svojo krvavo srajco, jo vrgel proč, ter šel naravnost k brivcu, kjer si je dal obriti brado. Tudi je prosil brivca, naj mu preskrbi srajco, češ, da je svojo zavrgl, ker je bila zamazana. Brivec mu je ugodil, zakar ga je ropar dobro plačal. Ker je pozneje tudi v gostilni trosil denar neobičajno, prišli so ga takoj, ko se je raznesla vest o zločinu. V ječi je slekel tudi telovnik ter ga skril. Napadena, ki je mati 5 otrok, se bori s smrtjo.

Iz Št. Jurija ob Taboru. Imeniten dečko si, ljubi „Štajerc“! Vsi, ki vemo, da smo prosti ljudje ne pa živina, katera se mora na ketinah voditi, prebiramo te z veseljem, a sovražniki tvoji imajo pred teboj grozen strah, saj dobro vejo, da se bojuješ za pravico, in sovražiš hinavščino. Ker pa naše klerikalne pravke zelo muči slaba vest, zato se tebe posebno bojijo. Da bi bili malo bolj na varnem, ustanovili so si nekako družbo, ki ima namen, preganjati tebe, vrli „Štajerc“ in pa kranjskega „Rodoljuba“. Ta „verska“ družba sliši na ime „Taboriti“, neustrašeni zatiralci „Štajerca“ in „Rodoljuba“ ter sestoji iz nekaj nedolžne in neiskušene mladine, iz lepega števila bivših in zarujavelih devic in nekaterih znanih čukovponočnjakov. Glavna naloga te družbe je prav za prav zbiranje svetlih kronc za „Fihposa“ ali kakor mi pravimo: za Laž-Dom; sejanje sovraštva in obrekovanje se zahteva od udov še le v drugi vrsti. Vrednost ustanoviteljev in najvažnejšega dela njenih članov, spoznali bode te iz teh le vrstic. Dne 13.

aprila t. l. imeli so naši „Fihposarji“ v zloglasnem „Podrepniškem domu“ gledališko predstavo (teater)-Pred komedijo je bojevite fante navduševal vranski g. kaplan. Po igri bila je, kakor navadno, vsa družba pijana. Vinski in šnopovski duhovi pa so zelo hudi, in zato se je hitro začel krvav pretep z bikovkami in iz drota spletenimi štriki. Po noči so kazali Fihposarji svojo pobožnost in omiko s tem, da so tako hudo kleli, se priduševali in sakramentirali skozi vas, da je bilo vse po konci. Vso zadevo ima že c. kr. žandarmerija v rokah, in konec igre bo najbrž ta, da bojo pri sodnji dobili nekateri srboriti Taboriti pošteno po r . . . i. — No, hvala Bogu, hudiču pa prav dolgo figo, takih sovražnikov se „Štajercu“ pač ni treba bati! Vas, g. urednik, pa še prosim, da mi daste v priložnosti toliko prostora, da prav lepo narišem našega Obertaborita. Ne bode Vam žal, ker ta mož je velik, debel in se od maščobe kar sveti. Toraj na svidenje!

Nasprotnik hinavcev.

Zunanje novice.

Zločini in nesreče. V Londonu je pogorelo poslopje neke tiskarne; 7 oseb je v plamenu našlo smrt. — Neki severno-ameriški parnik je bil v bližini Ohije pogorel; ponesrečilo se je 60—70 oseb. — Iz Guatemale poročajo o grozovitem potresu. Mesto Amatulan je popolnoma uničeno. Čez 500 oseb je le v mestu Quezaltenaugo ubitih. — V Cavalese (Južno Tirolsko) je tolkel neki blaznik glavo svoje tete toliko časa ob zid, da je ubožica umrla. — V Oldenburgu je ustrelil ravnatelj neke banke, van Baden-Bruno sodnika Beckerja, ker je isti vodil neko obravnavo proti njemu. — Hči magdeburškega krvnika Reindelja je ušla iz hiše in se pustila vzdrževati od nekega bogatina. Ker je pa punica postala naposled predraga, naznanil jo je bogatin, da mu je pokradla nekaj demantov. Sodišče jo je oprostilo, ker se to ni dalo dokazati. Le radi vlačuganja bode sedela 14 dni. — V Novo-Aleksandrowskem okraju je bila zadnjič napadena cela družina od roparjev. Vseh 7 članov družine so roparji žive sežgali.

Kaj se človeku na Dunaju lahko pripeti. „Kdor hoče na Dunaj, pusti naj svoj trebuh zunaj“, pravi slovenski pregovor. A to dandanes ne zadošča več. Treba je vzeti seboj tudi uradno potrjeno legitimacijo, zakaj damam se more sicer pripetiti, da jih zgrabijo kot navadne vlačuge, peljejo po glavnih ulicah kot zločinke sredi dveh treh policajev ter jih končno še zdravniško preiščejo. Gospodom pa se lahko pripeti, da jih kak policaj aretira in eskortira pri belem dnevu v ječo, brez najmanjšega povoda. Dne 18. p. m. so na glavni pošti nekega gospoda W. J., ki je državni uradnik, brez sence povoda zgrabili kar trije redarji in ga tirali najprej na prvo sražnico, potem na policijsko ravnateljstvo. Tam pa se je izkazalo, da so se — zmotili. Na Dunaju se policaji radi zmotijo — zato pozor!

Mož je gospodar! Simon Urszu v neki saski vasi

je bil hud gospodar. Zabajal pa je v gostilnice in zapil polagoma ves svoj imetek. Nedavno je prišel pijan domov. Žena ga je kregala radi njegove lakomnosti, Urszu pa je vzel sekuro ter ji razklal glavo. Ker je še živela, jo je s toporiščem pobil docela. Orožniki so ga zvezali in odvedli v zapor. Ko ga je vprašal preiskovalni sodnik, zakaj je ženo ubil, je Urszu odgovoril: „Ker mi je ugovarjala. Pa če se oženim še enkrat, ubijem še drugo ženo, ako mi bo ugovarjala, kajti mož je gospodar v hiši!“ Urszu je pijanec, ki je zapil ne le ves svoj imetek nego tudi svojo pamet.

Pes je ohranil psu življenje. Na Saksonschem v občini Lomatzsch je lajal pred gostilno majhen kodrast pes ter vselej odhitel in s cviljenjem zopet prihitel. Neki gost je to opazil ter šel za psičkom in kmalu je zapazil, da se malo dalje od hiše v vodi topi velika doga (psica) in ne more splezati na strmi breg. Gost se je nagnil, prijel psa, ter potegnil na breg. Doga se je stresla in takoj zbežala, zato pa je kodrež veselo skakal in lajal okoli rešitelja, a potem jo je tudi pobral za dogo.

Stoleten samorilec. V pariškem predmestju Bellville stanujoči Martin Cosnard je praznoval pred kratkim svoj stoletni rojstni dan; bil je zdrav in še jako čil. Pred par dnevi pa se je obesil v svoji sobi. Imel je namreč jako černo, tudi že 78 let staro hčer, katera se je vedno prepirala z njim in je zahtevala, naj ne ostaja zvečer po gostilnah. Starec se je menda naveličal teh prepиров in se je obesil.

Zvon so ukradli. Pred velikonočnimi prazniki so ukradli v Brooklynu tatje 1000 funtov težek zvon iz stolpa. Ko je hotel cerkovník na Veliko soboto z zvonom naznaniti Kristusovo vstajenje je zaman vlekel za vrv in se mučil — zaman, zvona ni bilo več v stolpu. Kako so mogli tatovi kar natihoma odpeljati tako težek zvon, je pač neumevno.

Morilec pobegnil. V Splitu je bil pred nedavnim obsojen na vislice morilec, Matija Glubizat, cesar mu je spremenil kazen v dosmrtno ječo. 22. p. m. pa je zbežal iz ječe in doslej ga zaman iščejo.

Gospodarske stvari.

Zatiranje grozdne plesnobe na trtah. Ta bolezen se nahaja v Avstriji že blizu 50 let ter povzroča po nekterih krajih veliko škodo, če se proti njej ne rabi nikako sredstvo. Pri nas so to bolezen opazili šele v zadnjih letih. Grozdno plesnobo povzročajo majhne glive kakor pri peronospori, ki se kakor tenke nitke razširjajo po zelenih organih. Ta gliva napada grozdje in liste, toda škoda na listju je le malenkostna, dočim je škoda na grozdju prav velika. Grozd, napaden od te bolezni, je tak, kakor bi bil potresen s pepelom. Ker gliva prepreže vso jagodo in srka iz nje sok, se jagoda ne more razvijati, ostane le drobna, zleseni, naposled počni in se posuši. Tako ta plesnoba lahko uniči vso trgatve. Če je gorko, se ta bolezen pokaže prav zgodaj in sicer

meseca maja, t. j. še pred cvetjem. Tedaj se p razširja prav močno, temveč šele pozneje, ko postane bolj vroče. Kot edino sredstvo se z najboljšim sredstvom rabi žveplo. To mora biti prav fino zmolkano kakor moka; čim finejše, tem boljše. Žveplena prašina je boljša od žveplanega cveta. Za žveplanje srbijo posebni, nalašč za to napravljeni mehovi, ki se plati je treba počasi in enakomerno. Pazi naj žveplo ne pride v oči, ker jako žge. V ta namen se lahko lehkó čez oči obesi kos tula, ali pa rabijo nalašč to narejena očala. Posebno naj se pazi, da žveplo ne pride na grozdje, pa tudi na listje. Žvepla naj se v tistem vremenu, kadar ni nič vetra. Dalje naj se žveplanje opusti v mokrih dneh, kakor tudi v hladnih, kadar je po listju rosa. Če je po žveplanju v suho, je to jako ugodno za pokončevanje bobov, kajti vsled solnčnega pripekanja se začne žveplo kako žgati, se izpreminja v žvepleno sokislino, pokonča vse glive, ne pa žveplo kot takšno. Toraj po žveplanju ni gorko, se z žveplanjem ne seže zaželeni uspeh. Seveda s tem ni rečeno, mora solnce ravno tisti dan močno pripekati, da žveplo ostane dolgo časa na listih in grozdih, kmalu po žveplanju dežja. Če pa se pripeti dež, treba iznova požveplati. Kakor pri pokončevanju ronospor, tako mora tudi tukaj sredstvo rabiti s previdnostjo, kdor hoče doseči dober uspeh. Prvo žveplanje se mora izvršiti še pred cvetjem, in sicer v suho, močno, drugo koj po cvetju; pozneje se pa žveplanje le tedaj, če se tu pa tam pokaže bolezen, naj se naredi kakem grozdu. Z uspehom žveplano grozdje ostane vedno zdravo in jagode so enakomerno debele. Žveplo, ki je ostalo na jagodah, jim daje neprijetno okusnost, kar naj pa vinogradnika nikakor ne skrbi, ker to umazanost opere dež, predno se začne trgati mecati. Malo pred trgatvijo naj se ne žvepla.

Hrošči, zdrava klaja (futer) za svinje. Kmet ve, kakšni požeruhi so hrošči ali keblji, ki požro vso listje na sadnem drevju, in vsakdo ve, kdaj in kjer ni listja, tam tudi sadja ne bo! Ker je to takorekoč zopet kebrovo leto in drevje tako malo cvete, kot že zdavnaj ne, treba je ta mrčes ugodno ljeti s vsemi sredstvi. Najboljši čas za nabiranje hroščev je jutro po kaki bolj ali manj noči. Zgodaj v jutro položijo se rjuhe ali stari pokrivali pod dotično drevo na katerem se nahajajo hrošči, tako, da, ako se drevo potrese, padejo hrošči na rjuhe. Potem se pa ta mrčes strese v kako posodo, se s kropom popari in da svinjam, ki to dobro rade požrejo. Dobro pa je tudi, ako se hrošči padejo dajo svinjam med drugo krmo namesto oblode. Pazi se mora, da se v mrzlih jutrih hrošči zato ne lažje nabirajo, oziroma z dreves tresajo, ker se v hladni noči premrznejo, in tako le prav na lahko nabirajo vesih držijo. Ako se drevo potrese, to še nič ne škodi, a hrošči pa vendar dol popadajo. To bi se naj naredi vsako jutro ponavljalo. Seveda, morajo tudi kmeti tako delati in njihovo delo poplačano bo v jeseni stoterokrat.